

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Houdkové v právní věci:

žalobce: **S. P.**
zastoupen Mgr. Jaromírem Jarošem, advokátem,
se sídlem U Rourovny 556/3, Ostrava - Svinov

proti
žalovanému: **Generálnímu finančnímu ředitelství,**
se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2018, č. j. 78494/18/7500-30470-010198

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu řízení

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou u Krajského soudu v Ostravě, jež byla usnesením tohoto soudu ze dne 7. 2. 2019 č. j. 22 Af 48/2018-14 postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2018, č. j. 78494/18/7500-30470-010198, kterým byla zamítnuta žádost o prominutí penále, které bylo žalobci vyměřeno Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj rozhodnutími ze dne 28. 4. 2017 pod č. j. 2061998/17/3200-31472-803557 a č. j. 2061925/17/3200-31472-803557.
2. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve věci a nesprávně věc posoudil, zejména se nevypořádal s námitkami v případě důvodu hodného zvláštního zřetele, kdy s vymáháním penále byla vážně ohrožena výživa žalobce a osob na jeho výživu odkázaných. Nebyl posouzen rozsah porušení povinností, závažnost a dopad naplnění účelu, nebyla zhodnocena ani délka trvání protiprávního stavu, náprava či snaha o nápravu protiprávního stavu a součinnost žalobce se správními orgány. Tím došlo k postihu žalobce, kdy díky nečinnosti správního orgánu 1. stupně bylo následně vyměřeno penále v maximální výši.
3. Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně, žalobce po obdržení platebního výměru ihned dotaci vrátil poskytovateli. Žalobce zahájil projekt 1. 9. 2008, následně požádal o změnu podmínek a posunutí termínu dokončení, který mu byl poskytovatelem dotace posunut na 31. 12. 2012. Od 1. 1. 2013 správní orgán vyměřil žalobce penále za porušení rozpočtové kázně, kontrolní řízení však započal až 7. 4. 2016. Kontrola a spojené vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně proběhla cirká 3,5 roku od data, kdy skutečně k porušení rozpočtové kázně došlo. Díky dlouhé prodlevě mohl správní orgán následně žalobce penalizovat nejvyšším možným způsobem ve výši 100% poskytnuté dotace. Liknavost poskytovatele a správního orgánu nemůže být přičítána k tíži příjemce dotace, žalobce. Správní orgán je povinen respektovat principy, podle nichž je veřejná správa službou veřejnosti. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014 č. j. 4 As 117/2014-39, ze kterého vyplývá povinnost při posuzování povahy porušení podmínky stanovené poskytovatelem dotace zohlednit princip proporcionality, tato zásada má své místo i v řízení o kontrole zaměřené na čerpání dotace. Je třeba zohlednit závažnost porušení podmínek poskytnutí dotace, když Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2014 č. j. 2 As 106/2014-46 dospěl k závěru, že ze zákona o rozpočtových pravidlech přímo neplyne, že vždy je nutno vrátit celou poskytnutou dotaci. Měl být tedy hodnocen rozsah porušení rozpočtové kázně a jeho povaha, s tím související transparentnost čerpání nebo použití prostředků, kdy žalobce poskytnutou dotaci použil ve shodě s předloženým projektem, snaha o nápravu protiprávního stavu, kdy žalobce neprodleně požádal o změnu projektu a snažil se podniknout kroky k odvrácení protiprávního stavu a součinnost žalobce, který vynaložil veškeré úsilí, aby zmírnil dopady protiprávního stavu. Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 24. 10. 2018 č. j. 78494/18/7500-30470-010198 a rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 28. 4. 2017

č. j. 2061998/17/3200-31472-803557 a č. j. 2061925/17/3200-31472-803557 se zrušil a věc se vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně žalobce požádal o přiznání odkladného účinku podané žalobě.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval skutkový stav, uvedl, že rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 17. 12. 2008 č. j. 1149-08/3. 1EEDUEO-074/08/08 200 byla na základě žádosti žalobce poskytnuta dotace na projekt „Zateplení výrobní haly a změna topného systému“. Dvěma dodatky pak byl žalobci prodloužen termín pro dokončení projektu do 31. 12. 2012 a termín pro roční úspory energie do 31. 12. 2013. Dne 21. 12. 2012 žalobce požádal poskytovatele dotace o omezení projektu na 1. etapu, z důvodu nedoložení energetického auditu ani jeho dodatku, poskytovatel dotace projekt ke dni 22. 10. 2013 ukončil. Následně byl Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj dne 9. 5. 2016 pod č. j. 1981 165/16/3 200-31 472-803557 byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 73 080 Kč, platebním výměrem č. j. 1981 185/16/3200-31472-803557 byl vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 413 120 Kč (dále „platební výměry ze dne 9. 5. 2016“). Odvolání, které podal žalobce proti těmto platebním výměrům, bylo Odvolacím finančním ředitelstvím zamítnuto rozhodnutím ze dne 7. 4. 2017 č. j. 17139/17/5000-10480-710970 - odvod do Národního fondu a pod č. j. 17136/17/5000-10480-710970 - odvod do státního rozpočtu (dále „rozhodnutí ze 7. 4. 2017“). Žaloba podána nebyla.
5. Platebním výměrem ze dne 28. 4. 2017 č. j. 2061925/2017/3200-31472-803557 bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 73 080 Kč, platebním výměrem pod č. j. 2061998/17/3200-31472-803557 bylo vyměřeno penále ve výši 413 120 Kč (dále „platební výměry ze dne 28. 4. 2017“). Žalobce požádal o prominutí penále, které bylo vyměřeno uvedenými platebními výměry ze dne 28. 4. 2017, žalobou napadeným rozhodnutím byla žalovaným správním orgánem žádost zamítnuta.
6. Žalovaný dále uvedl, že pokud jde o argumentaci žalobce, žalobce v III. části žaloby obecně namítal zákonnost napadeného rozhodnutí, své námitky označil pořadovými čísly 1-10, samotného důvodu hodného zvláštního zřetele se týká pouze bod 10, kde žalobce v obecné rovině tvrdí, že vyměřené penále představuje natolik citelný zásah do majetkové sféry žalobce, který svými neúnosnými a likvidačními účinky vedl k vážnému ohrožení výživy žalobce a osob na jeho výživu odkázaných. Žalovaný poukázal na znění ustanovení § 44a odst. 12 rozpočtových pravidlech, pokyn GFŘ - D - 17 „K rozhodování ve věcech žádosti o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně“ (dále „pokyn D-17“), kterým jsou vymezeny skutečnosti, které lze považovat za zákonem stanovené důvody hodného zvláštního zřetele dne ve smyslu § 44a odst. 10 rozpočtových pravidel. Znovu poukázal na to, že žalobní námitky ve vztahu k rozhodnutí o prominutí penále či odvodu jsou uvedeny pouze v části III bodu 10 žaloby, když předmět řízení o vyměření penále a předmět řízení o prominutí odvodu či penále je rozdílný. Nesouhlasí s tím, že se dostatečně nevypořádal s důvody, které žalobce uvedl. Žádost žalobce byla posouzena jako žádost o prominutí penále z důvodu hodného zvláštního zřetele, který je uveden v čl. IV. bod 1 pokynu D-17 jako výjimečný případ ohrožení výživy žalobce nebo na jeho výživu odkázaných osob. Žalobce toto své tvrzení žádným způsobem nedoložil, až k výzvě doložil výpisy z účtu a potvrzení o vedení manželky v evidenci Úřadu práce od data

vystavení potvrzení. Žalovaný v souvislosti s rozhodováním o žádosti žalobce přihlédl ke skutečnosti, že žalobce je vlastníkem nemovitých věcí a jediným společníkem a jednatelem spol. SOLAR PRIK s.r.o., která vykázala za rok 2015 i předchozí léta zisk. Proto žalovaný dospěl k závěru, že se žalobce nenachází v situaci, kterou by bylo možno podřadit pod výjimečný případ ohrožení výživy vymezený jako důvod hodný zvláštního zřetele v pokynu D-17. Nad rámec žalovaný odkázal na nástroje, které poskytuje daňový řád k odvrácení případného zásahu do finanční situace, např. splátkový kalendář. Žalovaný posoudil konkrétní skutečnosti týkající se majetkových poměrů žalobce, při rozhodování žalovanému nepříslušelo přezkoumávat okolnosti vztahující se k výši penále či k otázce, zda došlo k porušení rozpočtové kázně. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

7. Dále uvedl, že pokud se žalobce domáhal současně zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 28. 4. 2017, jde v této části o žalobu nepřipustnou, protože žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky. Pokud měl žalobce pochybnosti o zákonnosti výše vyměřeného penále, mohl podat proti těmto platebním výměrům odvolání a případně i žalobu proti rozhodnutí odvolacího orgánu. Žalovanému v rámci řízení o žádosti o prominutí penále nepřísluší přezkoumávat otázky pravomocně rozhodnuté v řízení o vyměření odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně. K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014 č. j. 4 As 117/2014-39 žalovaný uvedl, že zde vyjádřený právní názor byl překonán usnesením v rozšířeného senátu a Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018 č. j. 1 Afs 291/2017-33, který judikoval, že každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, zakládá porušení rozpočtové kázně. K námitce o tvrzené nečinnosti správce daně, která měla vést k vyměření penále v maximální výši poukázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017 č. j. 10 Afs 263/2016-54, ve kterém se touto problematikou Nejvyšší správní soud zabýval a dospěl k závěru, že doba 2,5 roku od porušení rozpočtové kázně do vydání platebního výměru je přiměřená s poukazem na ustanovení § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech, podle nichž lze odvod vyměřit až do 10 let od 1. ledna následujícího po roce, kdy byla porušena kázeň. Navrhl proto v této části, aby soud žalobu odmítl.

Obsah spisu

8. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 17. 12. 2008 byla žalobci poskytnuta v rámci Operačního programu Podnikání a inovace, dotace na projekt „Zateplení výrobní haly a změna topného systému“ s tím, že maximální výše dotace může činit 2 000 248 Kč.
9. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že dne 7. 4. 2016 oznámil Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj žalobci zahájení řízení o vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně s konstatováním, že byla proplacena dotace za 1. etapu projektu ve výši 487 200 Kč. Bylo konstatováno, že nerealizováním 1. a 2. etapy projektu se žalobce dopustil porušení podmínek pro poskytnutí dotace s tím, že bylo možno omezit projekt pouze na 1. etapu, ovšem změna projektu byla podmíněna doložením energetického auditu či jeho dodatku, který by vyčíslil novou úsporu energie, a bylo možno tak vyhodnotit cílové úspory energie nejméně ve výši 50% původně stanovené hodnoty. Daňový subjekt (žalobce) ani po opakovaných urgencích energetický audit ani jeho dodatek nedoložil. Bylo

uzavřeno, že porušení podmínek pro poskytnuté dotace je postiženo odvodem ve výši celkové částky dosud vyplacené dotace za každý jednotlivý případ.

10. Dvěma platebními výměry ze dne 9. 5. 2016 pak bylo rozhodnuto Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj o odvodu za porušení rozpočtové kázně, a to platebním výměrem pod č. j. 1981 165/16/3 200-31 472-803557 byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 73 080 Kč, platebním výměrem č. j. 1981 185/16/3200-31472-803557 byl vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 413 120 Kč. Proti platebním výměrům ze dne 9. 5. 2016 se žalobce odvolal, odvolání byla zamítnuta Odvolacím finančním ředitelstvím rozhodnutími ze dne 7. 4. 2017 č. j. 17139/17/5000-10480-710970 - odvod do Národního fondu a č. j. 17136/17/5000-10480-710970 - odvod do státního rozpočtu.
11. Po té Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj následně vydal dva platební výměry, a to dne 28. 4. 2017. Platebním výměrem č. j. 2061925/2017/3200-31472-803557 bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 73 080 Kč, platebním výměrem pod č. j. 2061998/17/3200-31472-803557 bylo vyměřeno penále ve výši 413 120 Kč.
12. Žádostí ze dne 16. 5. 2017 požádal žalobce o prominutí penále z důvodu tvrdosti při uplatňování daňových zákonů. Uvedl, že provozuje živnost zámečnictví, žádá o prominutí penále, které bylo vyměřeno rozhodnutím finančního úřadu ze dne 9. 5. 2016 ve výši 414 120 Kč. Čestně prohlašuje, že v současnosti nedisponuje danou částkou a i na částku, kterou uhradil, jako odvod si musel půjčit, půjčené peníze musí splácet. S ohledem na to, že musel uhradit částku dotace, která byla ve stejné výši jako penále, tedy 414 120 Kč, žádá o prominutí penále z důvodu tvrdosti při uplatňování zákonů. Nemůže se totiž za existenčních důvodů více zadlužit, protože i půjčky, které použil na splácení dotace jeho i manželku na mateřské a 3 děti zasáhli tak citelným způsobem, že jsou pod hranicí chudoby a lze hovořit dokonce i o existenčních problémech. Další žádostí ze dne 16. 5. 2017 požádal žalobce o prominutí penále z důvodu tvrdosti při uplatňování daňových zákonů, a to ve vztahu k vyměření penále ve výši 73 080 Kč. Obsah obou žádostí je shodný.
13. Rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 24. 10. 2018 č. j. 78494/18/7500-30470-010198 (napadené rozhodnutí) byly žádosti o prominutí penále ve výši 414 120 Kč a ve výši 73 080 Kč zamítnuty. V odůvodnění žalovaný správní orgán poukázal na ustanovení § 44a odst. 12 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně, kterých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož může být odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení zcela nebo zčásti prominuto z důvodů hodných zvláštního zřetele. Byl konstatován obsah žádosti o prominutí penále a bylo konstatováno, že doložil potvrzení Úřadu práce ze dne 1. 4. 2017 o zařizování manželky jako uchazečky o zaměstnání a výpisy z podnikatelského účtu za leden až duben 2017. Současně žalovaný správní orgán uvedl, že správce daně ověřil, že žadatel o prominutí penále je vlastníkem nemovitostí a je jediným společníkem a jednatel společnosti SOLAR PRIK s. r. o. a je registrován jako OSVČ. Byl zdůrazněn výsledek hospodaření společnosti SOLAR PRIK s. r. o. ke dni 30. 1. 2015 (před zdaněním 516 000 Kč) a výsledek hospodaření minulých let (6 473 000 Kč) s tím že žadatel může využít svého práva na podíl na zisku, který plyne z tržby podílu ve spol. SOLAR PRIK s.r.o. Žalovaný uzavřel, že daňový subjekt disponuje zdroji, ze kterých může penále uhradit. Navíc nebyla uvedena ani výše údajů nutných na provoz domácnosti a výživu rodiny, nelze ověřit oprávněnost konstatování ohledně ohrožení jeho výživy a výživy odkázaných osob. Daňový řád navíc obsahuje nástroje (např. splátkový kalendář), který lze využít pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.

odvrácení případného zásahu do finanční situace. Současně bylo konstatováno, že projekt, na který byla dotace poskytnuta, nebyl realizován ve stanoveném rozsahu, nebyl naplněn závěrečný ukazatel roční úspory energie, nebyl naplněn účel poskytnutí prostředků, když k žádosti o omezení projektu žalobce nedoložil požadované dokumenty. Nebyla shledána existence důvodu hodných zvláštního zřetele, které by podle § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel a pokynem GFR umožňovaly penále zcela nebo z části prominout.

14. Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Posouzení věci soudem

15. Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadané rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání, účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.
16. Je vhodné předeslat, že předmětem řízení v této věci je rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 24. 10. 2018 č. j. 78494/18/7500-30470-010198, kterým byla zamítnuta žádost o prominutí penále. To znamená, že soud se mohl zabývat jen těmi námitkami, které směřují proti označenému rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Řízení o žádostech o prominutí penále je řízení odlišným od řízení, ve kterém bylo správními orgány samotné penále vyměřeno. Předmětem řízení o vyměření penále je posouzení otázky, zda daňový subjekt je v prodlení s úhradou daně (zde odvodu) v jakém rozsahu a následné stanovení výše penále. V řízení o žádosti prominutí penále se zabývá správní orgán otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro prominutí penále, které bylo pravomocně vyměřeno, přitom se zabývá důvody, které žadatel o prominutí ve své žádosti uvádí. Předmětem řízení o prominutí penále tedy bylo posouzení existence důvodů hodných zvláštního zřetele, nikoliv přezkum zákonnosti a správnosti pravomocných rozhodnutí o vyměření penále.
17. Pokud jde o samotnou žalobu, je z jejího obsahu zřejmé, že žalobce obecně formulované námitky o nesprávně zjištěném skutkovém stavu a nesprávném právním posouzení konkretizoval v bodě III. žaloby pod dalšími body 1-10. V souladu s tvrzením žalovaného správního orgánu je nutno konstatovat, že žalobní námitky směřují především do rozhodnutí o vyměření penále, když je namítáno, že platební výměr o vyměření penále byl vydán s časovou prodlevou, nelze postihovat žalobce za nečinnost správního orgánu či pozdní zahájení kontrolního řízení. Žalobce namítal opakovaně liknavost správních orgánů, této souvislosti porušení principů veřejné správy jako služby veřejnosti (žaloba III. body 1-7). Tyto námitky se nevztahují k žalobou napadanému rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci žádosti žalobce o prominutí penále.
18. Obdobně to platí i pro další části žaloby (III., bod 8), v ní žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2014 č. j. 4 As 117/2014-39 poukazuje na princip proporcionality a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2014 č. j. 2 As 106/2014-46, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě porušení rozpočtové kázně nelze vždy rozumět celou poskytnout dotaci. Z obou zmíněných rozsudků vyplývá, že předmětem řízení v těchto věcech byla otázka odvodu dotace

v případě, kdy je zjištěno porušení podmínek poskytnuté dotace a rozsah, výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Předmětem žalobou napadeného rozhodnutí však nebylo stanovení odvodu, nýbrž posouzení otázky, zda jsou splněny podmínky pro prominutí penále, předmětem řízení v této věci nebylo rozhodování o vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně ani vyměření penále.

19. O vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně bylo rozhodováno samostatnými rozhodnutími Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj – platebními výměry ze dne 9. 5. 2016 a rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství ze dne 7. 4. 2017, které rozhodovalo o odvolání proti platebním výměrům o vyměření odvodů ze dne 9. 5. 2016. Je tedy zřejmé, že ani námitky uvedené pod bodem III., bod 8 podané žaloby se žalobou k napadenému rozhodnutí nevztahují. Totéž platí o tvrzeném porušení zásady proporcionality, která, jak bylo výše uvedeno, byla Nejvyšším správním soudem zvažována v souvislosti s řízením a rozhodováním o vyměření odvodu při zjištění porušení podmínek, které stanovil poskytovatel dotace (bod III.-9 žaloby). Soud se námitkami, které směřují proti rozhodnutím o stanovení odvodu, resp. vyměření penále, nezabýval, protože nejsou předmětem řízení v této věci.
20. Tvrzení o libovůli, liknavosti a výši vyměřeného penále se rovněž vztahují k rozhodnutím o vyměření penále, nikoliv k žalobě napadenému rozhodnutí (bod III.-10“). Proto ani jimi se soud nezabýval.
21. Pouze v části, v níž žalobce namítá, že vyměřené penále je pro žalobce neúnosné a má likvidační účinky, kdy byla vážně ohrožena výživa žalobce a osob na jeho výživu odkázaných, jde o námitku, která se k napadenému rozhodnutí vztahuje. Proto se soud zabýval její důvodností.
22. Oprávnění žalovaného správního orgánu rozhodovat o prominutí penále za porušení rozpočtové kázně vyplývá z ustanovení § 44a odst. 12 zákona o rozpočtových pravidlech, podle něhož může Generální finanční ředitelství z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo z části prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním. V daném případě žalobce požádal o prominutí penále proto, že nemůže z existenčních důvodů se více zadlužit, půjčky použil na splácení dotace, které jeho, manželku na mateřské a 3 děti zasáhly tak citelným způsobem, že jsou pod hranicí chudoby a lze hovořit o existenčních problémech.
23. Je tedy zřejmé, že žalobce požádal o prominutí penále z finančních důvodů rodiny. Z pokynu D-17 vyplývá, že v obecné poloze ohrožení výživy fyzické osoby nebo na její výživu odkázaných osob lze hodnotit jako důvody hodné zvláštního zřetele. Aby tomu tak bylo, je třeba prokázat, že finanční situace fyzické osoby-žadatele o prominutí penále je skutečně taková, že uvedené ohrožení je reálné. Jak konstatoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobce žádné konkrétní skutečnosti nedoložil, neuvedl výši nutných výdajů na provoz domácnosti a výživu. Nebylo možno oprávněnost tvrzení uvedených v žádosti posoudit. Naopak správní orgán poukázal na vlastnictví nemovitostí, jejichž výčet je v odůvodnění napsaného rozhodnutí uveden a zejména pak na skutečnost, že žalobce je jediným společníkem a jednatelem společnosti SOLAR PRIK s. r. o. a poukázal na výkaz zisku uvedené společnosti, když konstatoval zisk v řádu statisíc korun s tím, že žalobce může využít svého práva na podíl na zisku, který plyne z tržby podílu v uvedené společnosti. K těmto konkrétním skutečnostem, které žalovaný uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobce žádné námitky neuplatnil. Je tedy nutno

uzavřít, že tvrzené likvidační účinky a ohrožení výživy žalobce a osob na jeho výživu odkázaných žalobce neprokázal ani nedoložil. Obdobně jako v průběhu správního řízení, žalobce žádným konkrétním způsobem nedokládá vážné ohrožení výživy žalobce a osob na jeho výživu odkázaných v řízení před soudem, tyto skutečnosti pouze v obecné poloze deklaruje.

24. K tomu, co bylo výše uvedeno, považuje soud za potřebné k tvrzením žalobce o součinnosti se správními orgány (transparentnost čerpání nebo použití prostředků ve shodě s předloženým projektem, snaha o nápravu protiprávního stavu, žádost o změnu projektu) konstatovat, že tato tvrzení nemají oporu v obsahu spisu. Jak uvedl žalovaný, žalobce realizoval pouze první etapu projektu – ale již nedoložil požadovaný audit, projekt nebyl realizován ve stanoveném rozsahu, nebyl naplněn závazný ukazatel roční úspory energie a nebyl tedy doložen účel poskytnutých prostředků tak, jak bylo uvedeno v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Tato skutečnost byla zhodnocena jako velmi závažné porušení rozpočtové kázně, proto nebyla shledána existence důvodů hodných zvláštního zřetele, které by podle § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel umožňovaly penále prominout. Ani k těmto konkrétním důvodům žalobce konkrétní námitky neuvedl.
25. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. S přihlédnutím k petitu podané žaloby, v němž se žalobce domáhal nejen zrušení žalobou napadaného rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve věci prominutí penále, ale též platebních výměrů, vydaných Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj ze dne 28. 4. 2017 o vyměření penále, soud uvádí, že z obsahu podané žaloby je patrné, že jde o žalobu proti rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 24. 10. 2018. Návrh na zrušení rozhodnutí finančního úřadu byl uplatněn s odkazem na ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s. pouze proto, že žalobce vycházel z toho, že jde o rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které napadenému rozhodnutí předcházelo. Tak tomu však není.
27. Ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s. umožňuje zrušit prvostupňové rozhodnutí v řízení o přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu, která jsou vydána v jednom správním řízení. Platební výměry ze dne 28. 4. 2017, vydané finančním úřadem o vyměření penále ze dne 28. 4. 2017 nejsou ve vztahu s žalobou k napadenému rozhodnutí ve věci prominutí penále rozhodnutím správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo vydání žalobou napadaného rozhodnutí. Rozhodnutí finančního úřadu (platební výměry) byla vydána v jiném samostatném řízení, a jako taková by mohla být rozhodnutími ve smyslu § 78 odst. 3 s. ř. s. pouze ve vztahu k rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, které by, pokud by byla odvolání proti těmto rozhodnutím finančního úřadu ze dne 28. 4. 2017 podána, bylo oprávněno o těchto odvoláních rozhodovat. Tento proces nenastal, ze spisového materiálu je zřejmé, že platební výměry finančního úřadu ze dne 28. 4. 2017 nabyly právní moci, odvolání proti těmto rozhodnutím podáno nebylo.
28. Za rozhodující pak považuje soud skutečnost, že usnesením Krajského soudu v Ostravě o postoupení věci ze dne 7. 2. 2019 č. j. 22 Af 48/2018-14 byla postoupena Městskému soudu v Praze žaloba „proti rozhodnutí žalovaného Generálního finančního ředitelství ze dne 24. 10. 2018“ a nikoli ve vztahu k rozhodnutím Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Soud proto neshledal důvod k tomu, aby o rozhodnutích finančního úřadu rozhodoval samostatným výrokem. K rozhodnutí o žalobě proti

rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj by navíc Městský soud v Praze nebyl ani místně příslušným.

29. Pro úplnost soud uvádí, že o návrhu na přiznání odkladného účinku bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2019 č. j. 11 Af 13/2019-40 tak, že návrh byl zamítnut. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 30. 5. 2019.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší, žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. dubna 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. L.

